

UUT'T OLDE VODDEN

Al was ut hier wat olderwets
In de landluk Voddense dréven,
Toch waarn weien en velden
Ok destieds al deurkléven
Met streumkes en waterstromen.
En ut was heel neet zo gekke
Zowat midden deur de gemeente
Leep de Vodden-Hackfortse
bekke,
Wisslende landouw an beie kant,
Soms deur oer en gesteente
En dan weer deur ut gelpe land.

Dat was tan dus de heuf-ader
Dee'twater noa de Iesel brach;
Veur dee zo slim breeje sloot
Hadde wiej, kinder, völ ontzag!
Stel us daj drin zoln vallen,
tKon gebeurn toch veur daj'twet
Dan nam de soms sterke stroom
Oew meschien wel heelmööl met
Noa dee kaanus van een Iesel,
En wát of iej dán ok deen,
tWas dan zeker daj Vodden
Nooit te nimmer weer zol zeen.
Door waarn ok kleine streumkes
Vanaf zon goeie meter breed,
Dee hunt traltied ebleven
Zo daj ze ok noew nog zeet.
Dat neume wiej dan de löaken:
Hoë of ie dat uut mot sprek'n
Is wat moeiluk uut te leggen,
kHebbe de woorde us bekekken,
tIs gin looke, leuke of laaken,
Moor ai dee drie woorde mengt
Door één woord van goat maken
En ut dan prebeert te zeggen
Denk'k daj tn heel end brengt.

Zon löake vonne wie intresant,
Ontston zeien ze in'nkwelder,
En dat door stromende water
Was meestentied mooi helder.
De olde mensen toë, vrögger
Meenen ok dat löakenwater
Een soort geneeskrach had.
Had'nkeer! noa nfees een kater
Mosse zich in löakewater was'n.
Och, dat kon neet volle gevoor,

Moor twas wel twiefelachtug
Dat ze heel vrögger door
Ok't löakewater haaln in huus,
Dat deen ze dan in kruuken
En zoln ut met natte duüke
Tegen de rimmetiek gebruiken.

Slimmer nog, bij pad-pis ogen,
Troanende oge waarn dat rood,
Wat'nveurkommende kwöale was
Kwam drok löake water an te
pas,
En dan wodden heel devoot
Eers dee ogen dan belézen
En met dat water uut espeuld.
Mien duch thad können wèezen,
Zo aw dee dinge noew an-veult
Dat tat wel us gevoorluk was,
Want ons wod noew toch eleerd
Veral ogenwater gebruik ie pas
As ut is gesteriliseerd.

tLöakewater liëp langs d'busse,
Weien en land; een lange weg,
En uiteindluk kwam ut dan
In de bekke en Iesel terech.
Ut leep soms had, umdat ut was
Dat't terrein had völ verval,
En was dat weer meer waterpas
Dan werd ut lopen ingetoomd.

En rekken us hoëvake op zn más
tDeur'neerepoort ekommen was,
Door onderdeur estroomd.
Door leeken vonders ummers op,
Want vonders en spikken
Waarn der onderweg nhele trop,
Hadn as leuning nees'nrikken.
En twas toë ok smensen lot
Met spikken mos ie uitkieken,
Dee slappe hölten bruggeskus
Zoln opt oge nog goed lieken
Moor waarn vake half verot.
De löake leep ok nog al us
Hier onder de wèege deur,
Door was vanzelf gin spikke
Moor door haw dan deükers veur.
Ut deüker sprekke wie hier uut
De eu met nbetjen öo klank,

Och, hoowel de taal ok leuk is
Geete soms toch wel wat mank.
Dee deüker was soms emetseld
Met an bövenkant een tooge,
Was neet bezunder wied
En ok neet zo slim hoge.
Nog vaker waarn ut putringen
Door dan in en onder de weg,
zWerken makkluk met dee dingen
Waarn in d'gawwugheid eleg.

Wak mien van de deükers heüge,
Nò zovöl joor nog leuke vin,
sZommers asn löake viël dreuge
Kroppe wie wels zon tunnel in,
Kwam dr dan volk över de weg
Ginge wiej gekke geluün bółken,
Metn'nbloaspiepe deewt zo ezeg
Hád! tdavren langs de wółken!
De mense wodn kolt as'n steen,
tZal oew toch moor gebeurn,
Want tr was naarns wat te zeen,
Ze ston'n gewoon te hiégen
Wissen neet wat ze heurn,
----- En ok neet zo slim hoge.
Nog vaker waarn ut putringen
Door dan in en onder de weg,
zWerken makkluk met dee dingen
Waarn in d'gawwugheid eleg.

Wak mien van de deükers heüge,
Nò zovöl joor nog leuke vin,
sZommers asn löake viël dreuge
Kroppe wie wels zon tunnel in,
Kwam dr dan volk över de weg
Ginge wiej gekke geluün bółken,
Metn'nbloaspiepe deewt zo ezeg
Hád! tdavren langs de wółken!
De mense wodn kolt as'n steen,
tZal oew toch moor gebeurn,
Want tr was naarns wat te zeen,
Ze ston'n gewoon te hiégen
Wissen neet wat ze heurn,
Zoln der nstoëpe van kriégen!

Jò, zo hew op kloorlechte dag
Wat bange mense wels vot ejag.